

Szatmárt játszik, egy évig Aradon működik; utána Győr és Ungvár városában fordul meg, meghívást kapott Kassára is, vendégszerepre. 1930-ban az Uj Színház tagja. Főbb szerepei: Antónia, »Altoná«-ban, »Szerelem vásárá«-ban a fő női szerep stb.

Solthy György, (soltenai Sterbenz Rudolf), színész, sz. 1904-ben, Sopronban. Előbb bankhivatalnok volt, majd vidéken lépett a színpályára. 1927. szept. 17-én bemutatkozott a Király Színházban, az »Alexandra« c. operett repriزن, midőn a Bécsbe költözött Nádor Jenő szerepkörét végleg átvette. Főszerepei: Laczfó Sándor (Éva grófnő), Charley (Mersze, Mária?), Edward (Rose Marie), XXII. Keresztély (Alexandra), Olivér (Szeretlek!) stb. Felesége Szigethi Anna. (L. o.)

Solti Ernő, színiigazgató, sz. 1886. jún. 8-án, Nagylétán, Bihar m. Debrecenben és Budapesten végezte tanulmányait, realiskolai érettségít tett. Rákosi Szidi növendéke volt, majd onnan Nádassy Józsefhez kapott szerződést, Szombathelyre, ahol Symon-t énekelte első ízben, a »Koldusdiák« c. operettben. Következő igazgatója: Mezey Kálmán, majd Zilahy Gyula, végül Palágyi Lajos. A világháborúban katoná volt. (Lásd: Világháború címszót.) 1928. szept. 1-én színiigazgatói koncessziót nyert.

Solti Hermin, dízőz, sz. Kolozsvárott, hol atyja, Solti Imre, orfeumigazgató volt. Már 8 éves korában működött színpadon. Midőn édesatyja felhagyott a direktorsággal, felköltöztek Budapestre, ahol a különböző orfeumokban működött. Hosszú időn át a Royal Orfeum egyik erőssége volt. 1911 végén Király Ernő felesége lett, majd tőle elvált és 1922. márc. 7-én Elkán Zoltán ismert szücsnagyiparoshoz ment nőül. 1918. májusában énekével és temperamentumos, művészi előadásával a bécsi Kaisergarten közönségét is meghódította. 1931-ben a Komédia-Orfeum tagja.

Solti Károly, színész, sz. 1883. jan. 20-án, Budapesten. Tanulmányait Solymossy Eleknel végezte. 1904-ben lépett a

színpályára. Mint drámai hős működött a vidéki színpadokon. Hosszú időn át Győrött is volt. Később a pályáról lemondott, és a budafoki ifjúság szellemi és testnevelési körének egyik vezetője lett. — Neje: Köhler Anna, színésznő, sz. 1890-ben, Schönbachban. 1918-ban kezdte a pályát.

Solymossy Elek, (családi nevén: Sipos), színész, a Népszínház oszlopos művésze, sz. 1847. jan. 25-én, Tövisen (Erdély, Alsó-Fehér m.), megh. 1914. jan. 3-án, Budapesten. A gimnázium 7. osztályából kilépve, a Budai Népszínház tagja lett; Molnár Györgynél: 1868. ápr. 1-én az »Ördög pilulái«-ban lépett fel először. Kalocsán 1870 szeptember havában írták róla az első elismerő kritikát, a »Fővárosi Lapok«-ban. S. aztán Miklóssy Gyula pesti István-téri színházának tagja lett, innen szerződtette Rákosi Jenő az új Népszínházhoz. A Népszínházban (megnyitásokor: 1875. okt. 15-én), ő mondta az első szót; 1886—90 közti vidéki vendégszereplését leszámítva, kezdettől fogva 1898. dec. 22-éig, mikor 30 éves jubileumát ünnepelte a Népszínház, 81 színdarabjában, 3601 előadásban játszott. Népszerűségét jellemzi, hogy Murai Károly hosszúéletű, elterjedt élelappjának, a »Mátyás Diák«-nak, állandó figurája volt (meg is rajzolva) »a hosszú Solymossy«. Kómikus szerepeken kívül az operettek számos baritonhősét is (Locoq »Nap és hold«-jában stb.) énekelte. Ő volt az első, aki a magyar fővárosban kizárólag német orfeumokat magyar műsorral akarta kiszorítani, s 1886-ban megalapította a »Magyar dalcsarnok«-ot, a dohány-uccai nagy zsidótemplom tőszomszédságában; (helyén azóta uccát nyitottak: a Wesselényi ucca elejét); de egy évig sem tudta fenntartani. Ekkor vidéki körútra indult (lásd »Az én trémám« c. cikkét a »Debreceni Ellenőr« dec. 27-iki számában), 133 városban játszott; 1890. szept. 12-én ismét a Népszínház kötelékébe lépett; itt 1904. dec. 16-án lépett fel utoljára. (Lásd Rákosi Jenő szép cikkét: »Budapesti Hírlap«, 347. sz.) 1891-ben Fülöp Sándortól, aki politikai napilap szerkesztőtulajdonosa lett, átvette a Bártfai (Paczona) Antal alapította Gyakorló Színésziskolát, — melynek egyik kiváló növendéke volt már akkor Gázi Mariska — sőt mikor nyugalomba